

॥ ॐ ॥

श्री बाबुलनाथो विजयतेतराम्

श्री

शारदा विजय

नाटकनां गायनो

रचयिता:—

भरदुम साक्षर कवी विजयशंकर काशीदास वैद्य.

छपायी प्रसिद्ध करनार,

श्री शंकर विजय नाटक सभाजना भास्केर

अस्सक्षत्रीय कल्याणुल काशीदास.

मुंजम:

श्री "सरस्वती" प्रिन्टींग प्रेस, नागदेवी बाट,

नं. ३३२-३३४ ना भकानभां

मगनसाव जगल्लयनदासे छापी छ.

संवत् १९६७

आवृत्ती ४ थी

सन् १९११.

कीमत २ आना.

શ્રી શારદા વિજય.

ગાયન.

૧

શ્રી દેવી શારદે.
બીડ બાંજની ભક્તની ભારતી મા,
ચરણ શરણુમાં લે, લે, લે. શ્રી દેવી૦
સ્વેત વસ્ત્ર વપુસ્વેત ધારિણી,
હંસ વાહિની પ્રભચારિણી.
માત વિજય વર દે, દે, દે. શ્રી દેવી૦

૨

આજ કાળુ વિશ્વે વિજય વરનાર છે ?
ને છે લક્ષ્મીનો યાર કે છે વિદ્યા વરનાર—કાળુ૦
વરે વિદ્યા વિજય લક્ષ્મી હાર છે
શી છે આપો સાતીતી આધાર—
ચોરે ચોરને છુટાર છુટનાર છે
ખાતાં ખરચે છે લક્ષ્મી જનાર—
ચોરો ચોરાય જેમ છુટો છુટાય જેમ,
ખરચો ખરચાય તેમ વિદ્યા વધનાર—કાળુ૦

૩

સુમન સુગંધિત સુરસ સુરંગિત, રહ્યાં વિકસિત શાં બાગે ને
કલી કલી અલી અલી રમતાં ભમતાં સુમતાં રસ શાં લાગે ને
સુધી મીઠાં પાંખી ગીતડાં, હરણુ ચિત્ત શાં ભાગે ને

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌટુંબિક વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૨૫૦

વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૬૧ ૦૧૪૪ ના ૨૩૦
પાના

વિગ્રહ ૨૧૨

દેહરખી પવનની સખી શાન્તિ ઝરણુ શીત શાં વાગે જો
અતી અદ્ભુત કુદરત કૃતિ ગતિકો માહા મતિ તેને તાગે જો
—સુમન.

૪

રી કેવો ખીલ્યો જોખનીયાનો બાગ છે
ખીલ્યા છે ગાલ કે ખીલ્યાં છે ગુલાબ એ
છુટી જો પરાગ લે, છુટી કેશ નાગ છે—ખીલ્યા.
હેમ સુધારસ ભર નેણુ સ્નેહ સરવર
કીકી જો સ્વચ્છ છે મચ્છ બરાબર
અખંડ અમૃત જેને બાગ છે
નિશંક તે મીન મહા બાગ્ય છે—ખીલ્યો.

૫

મરખો.

સેવો સતી બહેન શાણી, પ્રેમ આણી,
જાણી પતિ ભગવાન—સેવો
જાણી જીવ પ્રાણ, જાણી સુખ બાણ,
જાણી ગુણ આણ, રૂપના નિધાન—સેવો
વેદની છે વાણ, તિર્થ ધામ છે તમામ—સ્ત્રીઓને સ્વામ.
ગતિ પતિથી યુવતિની,
પતિ વિના કોષ ના કોષ ના કોષ ના,
છે ત્રિભુવને લામા ભગવાન—વેદની છે.

સાખી.

તરવા લવસાગર મળ્યું, જો માનવ તન નાવ,
તેનું શ્યામ સુખાન છે, રાખી ધ્યાન ચલાવ.
ધરી સુખાન કંથ, ધર્મ પંથ વીચરી,
અતિ પરાયણ મહા સતી ન

વર્ષે વિરાજરે, સ્વર્ગે ઠરી—સતી તણારે
મર્જી તણી દેવ મુની પથ કરે છે સદા સેવના—સતી.

સાખી.

સતી અનમુયાનું ગયા સત જોવા જે કાળ,
હરિહર ને બ્રહ્મા બન્યા, સતી માતાના બાળ.
એવો સતી તણો મહિમા છે ઘણો,
રાખી એ જ્ઞાન, સેવો એક તાન—જુહેન શાશ્વી.

૬

જા જા ગોલા બહુ બોલા શું ડોળા બતાવે.
બાળી બોળી તેં બાળી તે નારી બીચારી,
તું શું દમ મારીને દબાવે—જા. જા.
સારું કુમારી નહીં થાવું છે,
તુંથી ભાવી નહીં જુસાવું છે,
જો તું માન,
જા નાદાન,
(પ્રભુ) બેલી શ્રી સત્યનો બચાવે જ્યાં
તું શું કાવે ત્યાં—જા. જા.

૭

રમો ફરો આવો ગેડી દડા લાવો,
જોડી જોડી જાઓ બેરોડા ચાઓ.
ગેડી ને દડે ન રમત ચડે ન
ગમત પડે લગાર,
આંખ મીચામણી છૂપ છૂપામણી,
ઘોડા દોડામણી એજ ચલાવ. (૨)
કાળ કરો એ... જાઓ,

વાહ નારી શી ખૂબી છે ભાગ્ય તારી,
 નાખો સવળ કરે દાવ અવળ પડે,
 જો તું કરે કરે છત્રધારી બીખારી—ન્યારી.
 મ્હોત મળે ચઢી રહાઓ મણીધર જ્યાં
 જો તું ફરે તો મળે મણીકર ત્યાં
 ભાળી કૃતી તારી મતિ ભારી મધ દારી—ન્યારી.

૯

જાઓ જાઓ છોડો છોડો
 ન છોડો ન કેડો દ્યો નાહીં સતાવો—
 રસ પાલા પીઓ પાવો—
 સંગે પિયુની, રંગે જોબનીયું
 માણી દ્યોને દહાવો રે—જાઓ.

૧૦

હુંતો પ્રેમની જોગણુ પિયને શોધવા ચાલી
 શોધવા ચાલી પિયને શોધવા ચાલી—હું તો.
 રાજની જોગણુ બની શારતાજની જોગણુ પિયને શોધવા ચાલી,
 પ્રેમની કદની ધરીને પ્રેમની ઝોળી,
 અંગે બબુતી પ્રેમની અસ પ્રેમથી ચોળી—પિયું.
 કરું સાધના શૃંગારની, કરું સ્યામનું દરશન,
 રટું મંત્ર કર માળા લઇ, અસ પ્રિયતમ પ્રિયતમ—પિયું.

૧૧

કાગ વીરા વેગે વાલમને દે જો દુખીનો સંદેશ,
 જોગણુને વેગે વીજોગણી કે જો બમે દેશોદેશ.
 જામે જીતની યુધ્ધ હાથે
 ધતનો હાથે બતાય

વાકો ખુરો ન માનીયે
 ઝોર કહાંસે લાય
 ગાગરના પાણી ઝુકી છળે
 સાગર ન માઝા સુકી છળે
 નીતિનો ધારો એ ધારો પ્રાણેશ
 દોષો ન ધારો પધારો પ્રાણેશ—કાગ.

૧૨

લેશ ન દહેર પતનની વાયે, તેમ ન પંખી જણાયે
 તોયે સ્થીર ગંભીર જલ માંહે કાં તું ડોલાં ખાયે
 દેખી મુજ દુઃખ ધીર કંપાવે, કે મરતી મુજને અટકાવે.

૧૩

પ્રથમ કમળ ડોલી કહે તુજને
 નથી પતિ તુજ આ હામે
 પછી ડોલી સમજાવે સાને
 જીવતો બદા પામે
 પ્રાણ તું ના પરદર પ્યારી—નજર કર આમ મનોહારી.

૧૪

જાઓ કંથ ફૂડા આળ શું ચડાવો છો.
 ભૂલ્યો ભૂલ્યો રસીલી વહાલી,
 ભૂલ્યો રંગીલી વહાલી,
 ભૂલ્યો છખીલી વહાલી,
 આવો શું રીસાઓ છો—જાઓ
 આવો આવો જોયન જંગ ખેલીયે,
 આવો આવો મદન રંગ રેલીયે,
 આવો મધુર બાળા,
 આવો ચતુર વહાલા,
 પાઓ મધુ રસાળા,
 પ્રિતીના પૂર પ્યાલા,
 જાઓ જાઓ જાઓ શું સલાવો છો—જાઓ

૧૫

જાન જાય તોયે ના ના ન છોડું

નન—

ફરી ફરી ફરી, રચળ રચળ રચળ
ફરી ફરી ફરી, કલ બલ છલ—જનન

૧૬

શી ખીલી જીવાની જાદુગારી બારી મારી
ગુલાખી રંગે છે રંગી અનંગે, જે જંગી સંગે જીતનારી
જોડને મોહીને ખોષ ખેઠા શર્મ, પર્મ કર્મ ધર્મ ધારી—શી
ગોરાશા ગાલોને નાગણુશા વાળોને
કામણુની જાળો પસારી,
લીધી ફસાવી લાખો નરને કીધાં મેં જરધર બનાવી બીખારી—શી
વિલાસી નામે ને ગુણીકાને કામે, છું ગામે જાણીતી હું નારી
પંખી મન ધારું તો ગગને પણ મારું છું એવું પણ ધારી—
શીકારી—શી ખીલી.

૧૭

રાજપૂરનો રહેનારો આ થયો મુજ ઘેરે મહેમાન,
મેં પણ રાખ્યો ખુશી થકી ધારી છે ધાર થકી અંજણ.
વાત ચીતમાં ખેઠાંતાં બને ત્યાં બારી પર જઈ કહું,
ગજ ગજ મોટાં પાન બરી જે પેલી ગલીમાં ગાડું ગયું.
હું પણ થઈ નાદાન ખરી કે જાણી ખરું એ જોવા ગઈ,
પુછો તે પાછળ આ મારા શેઠ તણી કેવી ગત થઈ.
મેં આવીને પૂછ કરી કે બાઈ વિલાસી ક્યાં ગઈ છે,
કહે મને કે ગઈ વિલાસી કોઈ પુરૂષ સંગે લઈને.
ચડ્યો કોઈ ને પડ્યો પાછળે પાછળ આવી વિલાસી,
કહે મજને કે ગયા શેઠ તો કોઈ નારી સંગે નાસી.
હું પણ કોઈ થઈને રાતી માતી તેની પુંકે વળી,
પાછળથી આ માડી મારી મંદીરથી ઘર પાછી વળી,
મને કહે કે રાજપુરથી અશુભ વાત એક આવી છે,
તેથી કરવા સ્નાન વિલાસી નદી પરે સીધાવી છે.
રાજપુરે મુજ પતિ રહે છે મેં જાણ્યું કે એજ મુવા,
છતે ઘણી ફૂટયાં પીટયાં ને ફેગટ હાથ ફેજેત મુવા.

ગાયન.

થાથું થાથું અમે મોટા શેઠીયા
 બેથું બેથું બની હતી શેઠીયા
 રંગીલા શેઠીયા, રસીલા શેઠીયા, હુબીલા શેઠીયા
 ઓહો ! થાથું
 બટાણી બેઠ શેઠ આનંદમાં બેટીયા
 શેઠાણી શેઠીયા ગાડીમાં બેટીયા—
 ચાર ઘોડાની ગાડી ચલાવ ચોપાડી—થાથું

૧૯

ફરકો ધ્વજ ધર્મ ફરો, ધારાધિપતી તણે ત્રણ ભુવને—ફરકો
 નામે આરિ નરવર તણે ચરણે મુખ તરણે—ફરકો
 ફરજનને પરહરતાં સજ્જનને સંધરતાં
 ગુણી જનનાં ધર ભરતાં બોજ છુપાણ
 બય વામે વિજય પામે અક્ષય બમે રાજ્યાસને—ફરકો

૨૦

દીવાનાં દીલડાં, ડાહ્યું જરી તું થારે,
 મસ્તાનાં મનડાં માની જરી સ્થિર થારે,
 કાં નાહક મરવા બની પતંગ દીવે ધારે—દીવાનાં
 દીવાને દરકાર નહીં બળી બળી મરે પતંગ,
 એવો જીવડા બંધ તું ભુઠો પ્રિતિને રંગ,
 એવા બુઠા રંગે ન રંગારે—દીવાનાં
 જે મુરત પર મોહીને તું તરફડી મરે અહીં,
 તેને તારૂં સ્વપ્ન નહીં મીઠી નીંદર મહીં,
 મિથ્યા આશા તાણે ન તણારે—દીવાનાં

૨૧

સખી જેણે મોહ મદીરા પીધે
 બણે છતી આંખે અંધાપો લીધે—સખી
 કર્મ આચાર ત્યાગી કર્મ વિચાર ત્યાગી
 ધર્મ આધાર ત્યાગી દીધે
 ... ત્યાગી લીધે—સખી

વિથા વિવેક ત્યાગી કુળની ટેક ત્યાગી
 છેક આઢાર ત્યાગી હીધો
 ત્યાગી તેણે ઉંધ હનગરો લીધો—સખી૦

૨૨

કેને બહેની શું જોઈ મોહી એકી જોઈ શુદ્ધ સાન તું—કેને૦
 એકી મેલી ઘેલી ખાનપાન તું—
 મોહી કાયાને જોઈ—માયાને જોઈ
 અમારી વાતની તારે પંચાત શી જાણવ ખા ન તું—કેને૦
 ચાલ ચઢકે મોહી છે શું કેની
 મુખ મઢકે મોહી છે શું બેન
 કેની એવા શાં કામણે બની બેમાન તું—કેને૦

૨૩

મારી કરીને મોહ બાણ કવી કુડા,
 કાતીલ થઈ આમ ન સતાવ
 ચોરી કરીને ચીત પ્રાણ કવી કુડા—કાતીલ૦
 તારા પ્રેમની લગની લાગી મુને
 કુડા કામની જવાળા જાગી મને
 જાગ જાગ બળું આગથી બચાવ કવી કુડા—કાતીલ

૨૪

ખરેખર તુલસી સમ ગતી તારી
 જાત જુદી પણ જાત એક છે
 એક પુરુષ તું નારી—ખરેખર૦
 ગાંડો તે ગુણિકા પુટે તું મારા પર જેમ
 ત્યાં યથતી ગત તે તણી તારી અહીં યથ તેમ—ખરેખર૦
 કાળ ગણીને શન ધરી, ઉતર્યો તે નદીપાર
 સમજ દોરી સાપને, પકડી ચડ્યો અટાર—
 તેં અગ્નીને પુલ ગણી, ધર્માં હાથ મોઝાર
 બની પ્રેમાંધ ધર્યો અરે અવળો જો શણગાર—
 દ્રઢ વૃત્તી દ્રઢ પ્રાણ છે, બેના એક સમાન
 તુલસી સમ તર તું બધ વેશ્યા વચન પ્રમાણ—ખરેખર૦

૨૫

મુરખ મનવા તજ તોફાન

માત તાત સુત બાંધવ બેની
 માયા તણા ગુલાબ—૨૮ તું
 હાય હાય કરી રજે હજારે
 કોષ ન આવે કામ—૨૮ તું
 બાગ બંગલા છોડી છેવટ
 જઈ વસતું સમશાન—૨૮ તું

૨૬

તોફાની દરીયે નાવ તમારું ગોથાં ખાયરે
 મરતાની દરીએ નાવ તમારું ગોથાં ખાયરે—તોફાની
 માયા પી સતા શું મૂરખ જાગી કરેા જટ રહાય—
 પાપી પવનના ખાધ પછાડા, ખાઠે જમને બરાયરે—તોફાની
 મહા સાગર તો માપી આવ્યા ખાડે ખુંચી જાય—
 બખ ચોરાશી બંદર કીર્ધા, ફોગટ ફેરો થાય રે—તોફાની

૨૭

પરદેશી મુસાફર માર્ગ વિકટ છે ચેતી ચાલજો
 આ દેશ તણી વરતી સહુ ઠગ છે ચેતી ચાલજો
 માયા છે અહીંની મહારાણી, ચાર તણી પણ ચાર
 મોહ મદીરા પાષ બનાવે અંધ એ રાંડ નઠોર
 યથા રાજ તથા રૈયત છે, એક ચોર તો એક ઠગ છે
 ઉપર તો ધોળા બગ છે પણ અંતર કાગા કાગ છે—ચતુર નર
 કોષ કહેશે માત તમારી, કોષ કહેશે તાત
 કોષ કહેશે ત્રીયા તમારી, કોષ કહેશે બ્રાત
 ચતુર ચોરાની એ ચતુરાધ, સમજો એ સત્ય સગાધ
 બોળા ગયા બુદ્ધ ખાધ, તો લાખો જશે લુટાધ—ચતુર નર.

૨૮

રાજને રાજ્યાસનને રાજે જેવા રવી શશી ગગને
 ગાળને ત્રિભૂષને ગાળે જેવાં જળ હળ ગગને
 છાળને રૈયતને, અવિચળ પટે
 છાચું જેવું છે ભૂતળ ગગને—
 નિતી ન્યાએ નિરમળ, જળ હળ—રાજે

૨૯

શાને સતાવેા પિયુ બોળીને

જુરુને

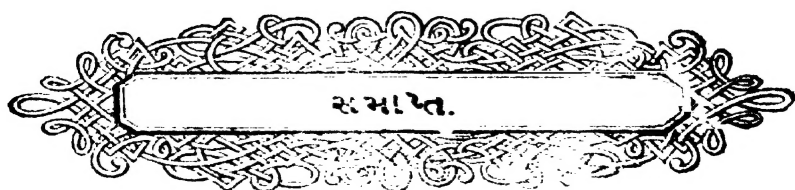
ક નારનું બાન ધર બારનું
 પાએ રહી આરે રાવોરે
 નાવો
 નાવો ને મલકાવો
 આનંદ ઉભરાવો.....શાને.

૩૦

રંગે રસીલી વાલમજનું નામ રટો,
 દુ.ખીયાને કાં ઘો છો ડામ
 આવે તારા સ્યામ.....રંગે.
 એ.....વેરણુ થઇ આ રાત દવે તો
 શ્યામ વિના આ સરવે શ્યામ
 સ્વપ્નાં દંપતિનાં ગોઠવતું થશે આરામ
 વિરહી બાળા
 મૂકે આળા
 છેલ છોગાળા
 હો ભટકાળા
 આવે તારો શ્યામ.....રંગે.

૩૪

ધન્ય બાળ્ય શ્રી દેવી ક્ષીયાં અમારાં (૨)
 પુણ્ય પુન્ય શ્રી દેવી ક્ષીયાં અમારાં (૨) ધન્ય૦
 શ્રીદર છોડાવીને સારી દીધાં કાળ (૨)
 આનંદ પાર નહિ રાખી અમ લાળ (૨)

૧૧ વાર્તાનાં મનપસે

૧૦૧૨ અથવા તલેસ્માતી બેદોનો

કી. રૂ. ૧-૪-૦

૧.

૦

૩ કી. રૂ. ૨-૮-૦

આગ

-૪-

૫ કી. રૂ. ૧-૪-૦

લાગ ૬ કા.

-૪-

૧ અથવા ચીતોડ ચાતકિની

કી. રૂ. ૧-૪-૦

૫વિજય

કી. રૂ. ૧-૦-૦

૧૯-મન્સુર

કી. રૂ. ૧-૪-૦

અધ્યારા અમીરન

કી. રૂ. ૦-૪-૦

મથરાદાસ ગોકલદાસ રાખ.

આવલવાડી વીઠલવાડી તથા જાણીતા ખુસેલરો—મુબઈ.

વૈદ્ય પ્રભુરામ જીવનરામ અનંત ઔષધાલય

અનંતવાડી—મૂલેશ્વર, મુંબઈ.

દ્રાક્ષારસ.

ક્ષય, તાવ, ઉધરસ, દમ વિગેરે દરદોમાં બહુ ઉપયોગી છે.

માત્ર બાળકો માટે ૫ થી ૧૦ ટીપાં. મોટા માટે ૨૫ થી ૫ તોલા.

શીશી એકના રૂ. ૨

ડા. પોપટ પ્રભુરામ, એમ. એમ. એન્ડ એસ.

નાટક કંપનીના માલેકોને ખુશ ખબર.

થોડા ખર્ચે ઘણો ભપકો કરવો હોય તો નવી નવી જાતના ફેન્સ
ફેસો તથા પાંખડીઓ તથા તાજ ને હીરા મોતીના દાગીનાઓ, બાળની
વીંગો તથા તરવાર તથા બંદુકો વીગેરે ઉપર લખેલો માલ તૈયાર મળશે
એક વખત દુકાને પધારી ખાત્રી કરશે.

ડા. હુલસજી જુઠાભાઈની કું.

લગનના ને પાંખડી ફેન્સો ફેસવાલા, જુલેશ્વર-મુબઈ.

